

EDITURA PARALELA 45

Colecția **S**UBIECTE **P**OSIBILE

Acest auxiliar didactic este aprobat pentru utilizarea în unitățile de învățământ preuniversitar prin O.M.E.N. nr. 3022/08.01.2018.
Lucrarea este elaborată în conformitate cu programa școlară în vigoare.

Redactare: Olimpia Filip
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Mirona Pintilie

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Evaluarea Națională la finalul clasei a VI-a - Limbă și comunicare :

limba română - limba engleză, limba română - limba franceză / Mina-Maria Rusu (coord.), Geanina Cotoi, Anca-Marcela Grădinaru, - Ed. a 6-a. - Pitești : Paralela 45, 2019
ISBN 978-973-47-3054-4

- I. Rusu, Mina-Maria
 - II. Cotoi, Geanina
 - III. Grădinaru, Anca-Marcela
- 81

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Tiparul executat la tipografia Editurii Paralela 45

E-mail: tipografie@edituraparelela45.ro

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate,
iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

**Mina-Maria Rusu (coordonator)
Geanina Cotoi, Anca-Marcela Grădinaru, Elena-Silvia Gușu,
Carmen-Irina Hăilă, Mihaela Timingeriu**

**Evaluarea Națională
la finalul clasei a VI-a**

Limbă și comunicare

**Limba Română — Limba Engleză
Limba Română — Limba Franceză**

ediția a VI-a

Argument

În acest moment, transdisciplinaritatea se prefigurează ca o soluție inspirată și corectă de înțelegere a lumii, compatibilă cu noul model social impus de cunoaștere. Prin urmare, în procesul de învățare, tratarea monodisciplinară a devenit anacronică și neproductivă. Pe acest fond de conflict între mecanismele de învățare tradiționale, centrate pe acumularea de cunoștințe, și cele moderne, având ca finalitate formarea de competențe, transdisciplinaritatea propune valorificarea exploziei informaționale, asigurând fundamentele unei cunoașteri profunde din perspectiva unei noi științe, denumite generic știința complexității.

Favorizat de acest context, profilul elevului modern s-a modificat esențial, acesta având un tip de inteligență „digitală”, element de noutate în relația profesor–elev. Gestionarea defectuoasă a acestei realități poate declanșa conflicte soldate cu o criză a cunoașterii care să marcheze negativ evoluția elevului. Acest fenomen influențează negativ, în primul rând, cunoașterea de sine, apoi conștientizarea locului individului în configurarea societății contemporane și, implicit, cunoașterea, în general. Având acces la volumul uriaș de informații, coplesitor și, deseori, descurajant, elevul se află într-o situație dilematică, ce îl poate deturna de la cunoașterea temeinică, oferindu-i un surogat bazat pe superficialitate și pe tratarea secvențială a domeniilor. Școala, ca spațiu al educației, a trebuit să găsească soluții. Așadar, abordarea transdisciplinară a conținuturilor învățării și evaluarea competențelor dobândite, la intervale de timp relevante pentru traseul școlar al elevului, sunt elemente care pot asigura o abordare complexă a cunoașterii. Din această perspectivă, evaluarea nu mai fragmentează palierele cunoașterii, ci le unifică, prin crearea unui model corect și eficient al orizontului de cultură generală prin operaționalizarea cunoștințelor cu deschidere către aspectul pragmatic, utilitar.

Pentru satisfacerea nevoii de informare, accesarea internetului este pentru elevul modern o soluție eficientă. Acesta are o gândire digitală, aparținând categoriei „homo zappiens”, iar nevoile educaționale specifice, modificate substanțial în raport cu vechiul profil, trebuie gestionate corect de școală. Raportul dintre educat și macrosistem reglează evoluția individuală, educația exercitându-și astfel rolul integrator. Politicile educaționale conduc la concluzia că fundamentarea deciziilor legislative este un exercițiu de adaptare permanentă la schimbare, având rolul de asigurare a flexibilității educației în raport cu ceea ce numim comandă socială. Educația mileniului III are sarcina de a configura spațiul în care se va produce valorizarea elevului prin conectarea potențialului individual la matricea pe care modelul social o agreează.

Componenta evaluativă a învățării este decisivă pentru construirea parcursului didactic destinat înțelegerii și, implicit, cunoașterii dirijate. Înțelegerea valorii formative a cunoașterii transdisciplinare reglează calitatea învățării și asigură procesului componenta pragmatică, esențială în dobândirea competenței și în atingerea performanței de comunicare lingvistică și socioculturală a elevului. Componenta comunicațională, dezvoltând conotațiile asociate culturale și sociale, trebuie privită ca un reflex al adaptării școlii la noua paradigmă a cunoașterii. Sub această comandă socială, transdisciplinaritatea asigură, în predare–învățare–evaluare, conectarea educației la noul tip de cunoaștere, marcată, evident, de o perspectivă modernă de abordare a complexității. Transdisciplinaritatea conduce nu doar la învățarea conștientă și coerentă, ci și la o înțelegere corectă, profundă a fenomenelor, dezvoltând conceptul de interdependență a factorilor care generează și susțin apetitul cognitiv al elevului.

Probele de evaluare transdisciplinară sprijină elevul să pătrundă sensurile oricărui tip de text și să dovedească înțelegerea corectă a mesajului. Avantajul cunoașterii complexe – căci la un astfel de tip de cunoaștere invită cartea – deschide o perspectivă corectă pentru ca fiecare elev să înțeleagă lumea privind-o din unghiuri multiple.

Concepția acestei lucrări își propune, în fapt, să coreleze trecerea elevului de la acumularea de cunoștințe la o atitudine activă, de operaționalizare, cu momentul în care elevul conștientizează competențele transdisciplinare dobândite ca urmare a învățării. Ideea care stă la baza acestei lucrări se concentrează pe asigurarea, prin învățare, a unității cunoașterii umane în procesul de înțelegere a lumii. Prin abordarea transdisciplinară a cunoașterii, elevul învață *să știe, să facă, să trăiască împreună cu ceilalți* și, cel mai important lucru, *să fie*. Practic, în acest moment de început de mileniu, abordarea transdisciplinară a cunoașterii asigură elevului competența de a-și construi individualitatea prin conectarea conștientă la valorile universale.

Conf. univ. dr. Mina-Maria Rusu

ROMÂNĂ-ENGLEZĂ

Testul

1

● **Relația dintre părinți și copii** constituie tema de discuție pentru următoarea activitate. Este o temă care te interesează în mod deosebit și vrei ca intervenția ta să fie una serioasă. Așadar, cauți informații care să te ajute în pregătirea temei.

La final, alegi să folosești ca sursă de documentare cele două texte de mai jos: TEXTUL A și TEXTUL B.

Citește textele A și B și apoi răspunde cerințelor propuse.

Cerințele de la I la VI urmăresc ce și cât ai înțeles din textele citite, iar cele de la VII la X urmăresc felul în care folosești aceeași informație în scop propriu (acela de a realiza o temă).

TEXTUL A

Toți părinții pot greși și pot cădea uneori în capcane. Nu există părinte care să știe în orice moment cum să reacționeze. Însă atunci când greșelile sunt frecvente și părintele persistă în greșeală, crește probabilitatea apariției unor probleme de comportament la copii.

Iată câteva dintre cele mai întâlnite greșeli ale părinților care afectează dezvoltarea emoțională și comportamentală a copilului. Sunt totodată forme pe care abuzul asupra copiilor le poate lua: de la abuz fizic, la abuz emoțional sau verbal.

1. Observă numai comportamentele neadecvate ale copiilor și ignoră comportamentele „bune”. Unii copii nu primesc nicio atenție din partea părinților/adulților atunci când se comportă bine și de aceea acest comportament se va repeta mai rar.

Dacă cei mici sunt ignorați atunci când se comportă frumos, dar sunt certați și atenționați când sunt neascultători, pot învăța că singurul mod de a obține atenția adulților este să adopte comportamentul nedorit.

Toți copiii (și toți adulții) au nevoie de laude. Acestea îi ajută să repete comportamentele așteptate de către adulți și sunt un bun reper, cu ajutorul cărora copiii își vor putea regla manifestările. Nu vă limitați deci la a vă certa copilul pentru ce nu face bine! Lăudați-l atunci când se poartă frumos și când vă ascultă.

2. Nu își manifestă afecțiunea. Mulți părinți uită să își exprime afecțiunea, nu au fost obișnuiți să o facă sau consideră că pe copil e mai bine „să îl pupi în somn”. A fi distant emoțional față de copil îl învață pe acesta să nu cunoască emoțiile, să nu le exprime. Pe termen lung, această greșeală a părinților va afecta relațiile copilului cu ceilalți, va provoca frustrare, anxietate.

O metodă prin care părinții își pot manifesta interesul și grija pentru copil este exprimarea frecventă a afecțiunii fizice. Atingerile, îmbrățișările îi ajută pe copii să crească într-un mediu în care simt afecțiunea și încrederea de a manifesta și primi afecțiune. Afecțiunea manifestată în primii ani de viață ai copilului îi ajută să formeze legături stabile cu părinții.

3. Au așteptări nerealiste de la copil. Foarte des, părinții își stabilesc așteptări față de copiii lor, care sunt peste posibilitățile acestora. Acești părinți au anumite convingeri, rigide, despre cum ar trebui să se poarte copilul și ce realizări ar trebui să aibă. Acesta este unul dintre factorii des întâlniți în abuzul emoțional asupra copilului. Când copilul eșuează în a atinge aceste așteptări, părintele poate reacționa prin izolarea

acestui, printr-un comportament rece față de el sau chiar prin stabilirea unor așteptări și mai ridicate. Toate acestea sunt reacții abuzive, deși mulți părinți nu recunosc asta.

Atunci când așteptările adulților sunt realiste, este ușor pentru copil să experimenteze succesul și să se simtă valoros. Pe de altă parte, când așteptările sunt prea mari sau prea rigide, părinții își exprimă dezamăgirea în legătură cu acțiunile copilului. Cu cât aceste dezamăgiri sunt exprimate mai des, cu atât copilul se poate considera mai puțin valoros, acest lucru scăzându-i stima de sine.

4. Sunt hiperprotectivi cu copiii lor. Copiii care nu învață să rezolve probleme se vor simți inferiori. Părinții care îi protejează pe copii de tot ce îi înconjoară, îi împiedică pe aceștia să-și formeze abilități de rezolvare a situațiilor cu care se confruntă și îi fac să se simtă inutili.

(<http://www.itsybitsy.ro/10-greseli-frecvente-pe-care-le-fac-parintii-si-efectele-lor/>)

TEXTUL B

My relationship with my parents has always been great. I've been blessed with wonderful parents who were (and are) amazing...sure not perfect but very very good! When I was young, I never remember them not being there for me and supporting me. I tried the sports thing and realized that I wasn't going to excel as an athlete...not sure if that was disappointing to my dad but I never saw that once. They always encouraged me to pursue music as it was clear that was where I was gifted.

I am very close to my parents. I've always been very close with my mom, your typical mother/son kind of bond. She was my source of unconditional love and a person I could always count on to love me and be there for me. My dad was the provider for our family which unfortunately meant he wasn't around as much. I never once thought it was a reflection on me though. He made it a point to be very involved in my life despite being very busy. He and I got a LOT closer after I left for school though. He was a source of wisdom and advice for me as I pursued my career in business. He's the first person I call when I am struggling with something for work and the first person I call when I have something exciting happening.

My parents are amazing. I can't imagine having anyone else in my life. Seeing them interact with my kids is something I get so much joy from! I wish we didn't have so much distance between us so they could see even more of each other. I am very blessed.

(<http://tmrasmussen.blogspot.ro/2012/05/describe-your-relationship-with-your.html>)

I. Bifează, în tabelul de mai jos, căsuța potrivită pentru a arăta cărui text îi corespunde fiecare dintre afirmațiile din stânga.

	A	B	C	D
	TEXT A	TEXT B	AMBELE TEXTE	NICIUN TEXT
1. Textul este preluat de pe internet.				
2. În text sunt prezentate principiile necesare pentru o bună relație între părinți și copii.				
3. Textul prezintă relația apropiată dintre un copil și părinții lui.				
4. Autorul povestește întâmplările prin care trece un copil în timpul unei călătorii.				

II. Încercuiește varianta care corespunde informațiilor din textele date.

1. Greșeli frecvente ale părinților în relație cu copiii lor sunt:

- a) laudarea rezultatelor copilului; b) exprimarea afecțiunii;
c) stabilirea unor așteptări nerealiste de la copil; d) atenționarea copiilor când sunt neascultători.

VIII. Prezintă o asemănare și o deosebire între cele două texte.

IX. Vrei să realizezi un chestionar pe care să-l aplici colegilor tăi, în clasă, pentru a afla care sunt părerile lor în ceea ce privește o bună relație între părinți și copii. Completează chestionarul de mai jos cu întrebările potrivite, la care colegii tăi trebuie să răspundă.

ÎNTREBARE	DA	NU
1.		
2.		
3.		
4.		

X. Bifează imaginea potrivită pentru sentimentele pe care ți le-au provocat textele citite, motivând alegerea făcută.

 Motivarea alegerii _____	Motivarea alegerii _____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

Cuprins

<i>Argument</i>	5
ROMÂNĂ–ENGLEZĂ	7
Testul 1	7
Testul 2	11
Testul 3	15
Testul 4	19
Testul 5	23
Testul 6	27
Testul 7	31
Testul 8	35
Testul 9	39
Testul 10	43
Testul 11	47
Testul 12	51
Testul 13	55
Testul 14	58
Testul 15	62
Testul 16	66
Testul 17	70
Testul 18	74
Testul 19	78
Testul 20	82
Testul 21	86
Testul 22	90
Testul 23	94
Testul 24	98
Testul 25	102
ROMÂNĂ–FRANCEZĂ	106
Testul 1	106
Testul 2	111
Testul 3	114
Testul 4	118
Testul 5	122
Testul 6	126
Testul 7	130
Testul 8	134
Testul 9	138
Testul 10	142
BAREME DE CORECTARE	146
Română–engleză	146
Română–franceză	175